

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 14873/2022
26.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца „Актива“ доо Београд, чији је пуномоћник Синиша Ђалић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3252/17 од 11.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Београду Гж 3252/17 од 11.05.2022. године и предмет **ВРАЋА** том суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 3252/17 од 11.05.2022. године одбијен је као неоснован предлог тужиоца за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом тог суда Гж 3252/17 од 14.12.2017. године.

Против означеног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 403. став 3, чланом 408. и чланом 420. став 1. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија основана.

Тужилац је поднетом тужбом тражио накнаду материјалне штете (изгубљене добити) проузроковане незаконитим и неправилним радом органа тужене у поступку инспекцијске контроле - одузимања и продаје одређене количине глатког и ребрастог бетонског гвожђа смештеног у складишту у ..., као дела укупне количине увезеног гвожђа (други део био је смештен у складишту у ...). Тужбени захтев био је заснован на чињеници да је пресудом Управног суда У 7007/14 од 29.09.2014. године уважена његова тужба тако што су поништена решење Министарства спољне и унутрашње трговине телекомуникација од 28.09.2012. године (о одбијању тужиочева жалбе против решења тржишног инспектора од 14.05.2012. године) и решење тржишног инспектора од 14.05.2012. године (о одузимању бетонског гвожђа из складишта у ...), и управна ствар решена тако што је одлучено да му се одузета роба врати.

Првостепени суд је тужбени захтев усвојио, а другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужиочев захтев. По становишту другостепеног суда, поднета тужба је преурањена зато што је пресуда Управног суда о враћању одузете робе тужиоцу, донета у управном спору, укинута пресудом Врховног касационог суда Узп 42/16 од 09.02.2017. године и предмет враћен Управном суду на поновни поступак. Пресудом Врховног касационог суда Рев 2711/2018 од 08.06.2018. године одбијена је ревизија тужиоца изјављена против другостепене пресуде.

Поднети предлог за понављање правноснажно окончаног поступка тужилац је засновао на одредби члана 426. тачка 11. ЗПП и на пресуди Европског суда за људска права од 19.01.2021. године, донетој у предмету „Активa“ доо против Србије (представка број 23079/11). Том пресудом утврђена је повреда члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и да је мешање тужене државе у право подносиоца представке (тужиоца) на мирно уживање имовине - изрицањем у управном поступку мере трајног одузимања бетонског гвожђа које је тужилац увезао и ускладиштио у ..., било несразмерно и подносиоцу представке наметнуло прекомерни терет.

Побијаним решењем другостепени суд је одбио тужиочев предлог, налазећи да нису испуњени услови за понављање поступка у смислу члана 426. тачка 11. ЗПП. По становишту тог суда, означена пресуда Европског суда за људска права не би довела до повољније одлуке по тужиоца јер је поступак пред Управним судом у току, због чега и даље постоји разлог да се тужба сматра преурањеном.

По становишту ревизијског суда, тужилац основано указује да је одредба члана 426. тачка 11. ЗПП у овом случају погрешно примењена.

Према тој одредби, поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може се по предлогу странке поновити, ако странка стекне могућност да употреби одлуку Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права, а то је могло да буде од утицаја на доношење повољније одлуке.

У конкретном случају, против тужиоца - увозника бетонског гвожђа, смештеног делом у складишту у ... а делом у складишту у ..., паралелно су вођена два управна поступка. У оба управна поступка донета су решења о трајном одузимању робе засновна на истим разлозима и применом истих одредби тада важећег Закона о условима за обављање промета робе, вршење услуга у промету робе и инспекцијског надзора, односно Правилника о евиденцији промета робе и услуга, а сва одузета роба је продата. Пресудом Европског суда за људска права утврђено је да је мером изреченом у правноснажно окончаном управном поступку - одузимањем робе ускладиштене у ..., повређено право тужиоца на мирно уживање имовине из члана 1. Протокола 1. уз Конвенцију, због несразмерног мешања органа тужене државе у означено тужиочево право.

У том контексту, нису прихватљиви разлози другостепеног суда да и поред постојања означене пресуде Европског суда за људска права нису испуњени услови за понављање поступка по основу цитиране законске одредбе, зато што у поновљеном поступку не би била донета одлука повољнија за тужиоца пошто управни поступак поводом одузимања робе (из складишта у ...) још увек није правноснажно окончана.

Наиме, сагласно пресуди Европског суда за људска права трајним одузимањем и продајом робе (у складишту у ...) повређено је тужиочево право на имовину и мирно уживање имовине, несразмерним и претераним мешањем органа тужене државе у то право. С`обзиром да је иста мера изречена и за остатак робе (у складишту у ...), у односу на коју тужилац тражи накнаду материјалне штете јер му је њеним одузимањем и продајом онемогућено да тргује и оствари добит, не могу се прихватити разлози нижестепеног суда да је пресуда Европског суда за људска права ирелевантна за повољнији успех тужиоца у овом спору само зато што управни поступак одузимања робе није правноснажно окончан.

Због тога је, применом члана 415. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП побијано решење морало бии укинато и предмет враћен другостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку другостепени суд ће, имајући изложено у виду, одлучити о основаности предлога за понављање поступка који је тужилац за сада засновао само на разлогу из члана 426. тачка 11. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић